

[Poul Nilsson.]

løse brevforsendelser til en merindtægt af ca. 2,6 mill. kr. og forhøjelse af portoen for breve, brevkort, tryksager m. v. til de nordiske lande samt for tryksager m. v. til det øvrige udland, hvad der vil give en merindtægt på ca. 1,2 mill. kr. De her omtalte forhøjelser vil give en samlet merindtægt på ca. 10,3 mill. kr. Lægger vi de beløb, som er foreslået i lovændringerne, til de omtalte administrative forhøjelser, vil det i alt — under forudsætning af lovforslagets uændrede vedtagelse — give en merindtægt på ca. 39,9 mill. kr.

De foreslåede forhøjelser er, synes jeg, velmotiverede. Men om alle de foreslåede ændringer er helt rimelige — eller helt retfærdige — skal jeg ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til; mit parti er imidlertid enig i det principielle, at vi her må tilstræbe balance. Jeg kan derfor tilsige mit partis positive støtte til det fremsatte lovforslag. Men skulle der i dag fra andre ærede ordførere fremkomme tanker om en måske mere rimelig eller mere retfærdig fordeling, kan jeg godt love, at vi vil tage sådanne tanker med i vore overvejelser i det udvalg, som jeg senere vil foreslå nedsat.

Derimod vil jeg ved denne første behandling af lovforslaget gøre et par bemærkninger om de snart årligt tilbagevendende lovforslag om takstforhøjelser. Jeg er som nævnt i princippet enig i, at vi i statens egne forretninger må føre en prispolitik med det sigte at skabe et fornuftigt forhold mellem udgifter og indtægter. Men enhver tjenesteydelse har sin pris. Vi ved, at de forhøjelser, der her er tale om, som ringe i vandet vil brede sig, og at de ikke mindst vil belaste vort erhvervsliv og derigennem få varefordyrende virkninger. Det kan vel derfor ikke virke urimeligt, om man siger til sig selv: er der ikke muligheder for en mere rationel form for distribuering i vort postvæsen? Vi ved, at lønningerne spiller en meget stor rolle, og vi ved også, at ønskerne om bedre løn- og arbejdsforhold fortsat gør sig gældende. Specielt postbudene, der jo har det store slid, kan med megen ret frembære krav om bedre løn- og arbejdsforhold. Det, der tidligere var attraktivt ved denne tjenestegren, er ikke så frem-

herskende mere, hvilket kan ses af den manglende tilgang af arbejdskraft.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed spørge den højtærede minister, om man i postetaten har tanker om en ny, bedre og mere rationel postbesørgelse end den, vi kender i dag. Jeg tænker her på to ting. Ville det ikke være rimeligt, om man erstattede vore postcykler med motorkøretøjer, og kunne man ikke overveje en ændring af trappegangspostbesørgelsen, således at man indførte brevsamlingskasser i stueetagen? Mon det ikke var rimeligt at finde frem til mere moderne arbejdsmetoder end dem, der nu praktiseres?

Det har desværre ikke tidsmæssigt været mig muligt at undersøge det sidstnævnte problem i alle detaljer og indhente oplysninger fra andre lande, som vi ved er i gang med en sådan rationalisering, men med hensyn til motorisering foreligger det oplyst for mig, at de erfaringer, man har gjort ved de forsøg, som er i gang, er opmuntrende.

Derimod kan jeg vedrørende spørgsmålet om anbringelse af brevsamlingskasser give et par oplysninger, som måske kan have interesse ved mit spørgsmåls besvarelse; de stammer fra to lande, Vesttyskland og Norge.

I Vesttyskland indledte Bundespost i 1955 en aktion med henblik på indførelse af husbrevkasser. Da man ikke ad lovgivningens vej kunne indføre sådanne brevkasser, måtte man gå andre veje, og aktionen blev lagt an som reklamekampagne for anskaffelse af husbrevkasser. I denne kampagne blev fordelene for såvel publikum som postvæsenet belyst. Samtidig kunne Bundespost på baggrund af en særlig bevilling til formålet tilbyde at bidrage til dækning af omkostningerne ved indretning af husbrevkasser i allerede bestående ejendomme med 10 D-mark pr. kasse, men opstillingen af kasserne skulle ske på frivillig basis.

Kampagnen blev begrænset til at omfatte byer med over 20.000 indbyggere, og man satte sig som mål, at mindst 90 pct. af afleveringsstederne i disse byer skulle forsynes med husbrevkasser. Dette mål er nået nu ca. 7 år efter ordningens begyndelse.

Et bemærkelsesværdigt resultat af kampagnen er, at bygherrerne nu i næsten enhver nybygning lader indrette husbrev-